

Sag C-259/96 P

Rådet for Den Europæiske Union mod Lieve de Nil og Christiane Impens

»Appel — tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve —
foranstaltninger til opfyldelse af en annullationsdom —
overgang til en højere kategori efter en udvælgelsesprøve uden
tilbagevirkende gyldighed — økonomisk og ikke-økonomisk skade«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat M. B. Elmer fremsat den 15. juli 1997	2918
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. maj 1998	2933

Sammendrag af dom

- 1. Tjenestemænd — karriere — overgang til en højere kategori — krav om udvælgelsesprøve — udnævnelse med virkning fra en dato før udvælgelsesprøven blev bestået — ulovlighed (Tjenestemandsvedtægten, art. 45, stk. 2)*
- 2. Annullationssøgsmål — annullationsdom — virkninger — administrationens forpligtelser — erstatning af sagsøgerens tab, der skyldes den annullerede retsakt og vedvarer efter annullationen (EF-traktaten, art. 176 og art. 215, stk. 2)*

3. *Tjenestemænd — institutionernes ansvar uden for kontraktforhold — betingelser — fejl hos administrationen — skade — årsagsforbindelse — vurdering af den ikke-økonomiske skade — kriterier*
4. *Appel — anbringender — anbringende støttet på en tilsidesættelse af artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement, hvorefter nye anbringender ikke må fremsættes under sagens behandling — Rettens hensyntagen til besvarelsene af et spørgsmål, der er stillet som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse — lovlighed (Rettens procesreglement, art. 48, stk. 2, og art. 64, stk. 3)*
5. *Appel — anbringender — utilstrækkelig begrundelse — manglende angivelse af de af Retten anvendte kriterier med henblik på fastsættelsen af beløbet for den tilkendte godtgørelse til erstatning af en skade — appellanten givet medhold*

1. I henhold til vedtægtens artikel 45, stk. 2, kan en tjenestemands overgang fra en kategori til en højere kategori kun finde sted på grundlag af en udvælgelsesprøve. Det er således en ufravigelig betingelse for, at en tjenestemand kan udnævnes i en højere kategori, at han har bestået en udvælgelsesprøve, hvorfor denne betingelse skal være opfyldt på det faktiske udnævnelsestidspunkt. Vedtægtens artikel 45, stk. 2, er følgelig til hinder for en udnævnelse, som får virkning fra en tidligere dato, end da udvælgelsesprøven blev bestået.

2. Traktatens artikel 176 indebærer, ud over en forpligtelse for administrationen til at træffe foranstaltninger til opfyldelse af Fællesskabets retsinstansers dom, en forpligtelse til at erstatte det yderligere tab, som i givet fald er opstået på grund af den ulovlige retsakt, der er annulleret, for-

udsat at betingelserne i traktatens artikel 215, stk. 2, er opfyldt. Efter traktatens artikel 176 er det ikke nogen betingelse for at erstatte dette tab, at der er begået en ny fejl, som er forskellig fra den oprindelige ulovlige retsakt, der er annulleret, men der skal efter artikel 176 ydes erstatning for det tab, som skyldes denne retsakt, og som varer ved, efter at den er annulleret, og efter at administrationen har opfyldt annullationsdommen.

3. Ved pådømmelsen af et af en tjenestemand fremsat krav om erstatning skal flere betingelser være opfyldt, for at Fællesskabet kan ifalde ansvar, idet de handlinger, institutionen kritiseres for at have begået, skal være ulovlige, der skal være lidt et tab, og der skal være årsagsforbindelse mellem handlingerne og tabet.

Ved vurderingen af en eventuel ikke-økonomisk skade skal der tages hensyn til de skærpende omstændigheder, der måtte foreligge i den særlige situation.

Rettens procesreglement, idet den anden part i givet fald har haft mulighed for at udtale sig herom under retsmødet.

4. Ifølge artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement må nye anbringender ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne.

Det er ikke i strid med denne bestemmelse, at Retten tager de besvarelser i betragtning, som en part har givet på spørgsmål, der er stillet som foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse med hjemmel i artikel 64, stk. 3, i

5. Det er alene Retten, der inden for rammerne af den nedlagte påstand om erstatning har kompetence til at fastslå, hvorledes og i hvilket omfang skaden skal erstattes. For at Domstolen imidlertid kan udøve sin domstolskontrol af Rettens domme, skal disse være tilstrækkeligt begrundede. Denne betingelse er ikke opfyldt, såfremt Rettens dom ikke nærmere angiver de kriterier, der er lagt til grund med henblik på fastsættelsen af beløbet for den godtgørelse, der er tilkendt i erstatning for det lidte tab.